

# ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - എഴുപത്തിയെട്ടാം ഭാഗം

നാല് അശുദ്ധികളുടെ മറവുതുറക്കൽ: ലാവോദികേയ  
അഡ്വെന്റിസത്തിലെ കലഹത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ  
സമാന്തര്യം

Jeff Pippenger  
2024-02-11

ലാവോഡികേയൻ അഡ്വെന്റിസത്തിനെതിരെ ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം  
നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാൻ അമോര്യരുടെ  
ചരിത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സഹോദരി വൈറ്റ് ദൈവം തന്റെ ശിക്ഷ  
നടപ്പാക്കുന്ന സമയക്രമം, അവസാന നാളുകളിൽ ഒരു ലക്ഷം  
നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ മുദ്രകുത്തപ്പെടുമ്പോൾ ഉള്ളതുപോലെ  
തന്നെയാണെന്നും, ദൈവം അമോര്യന്മാരുടെ മേൽ തന്റെ ക്രോധം  
വരുത്തിയപ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവൾ  
ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "വിഗ്രഹാരാധനയുടെയും  
ദുഷ്ടാചാരത്തിന്റെയും പേരിൽ" അമോര്യരുടെ ജാതി  
"പ്രസിദ്ധമായിരുന്നതെങ്കിലും, അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്റെ പാനപാത്രം  
ഇതുവരെ നിറഞ്ഞിരുന്നില്ല... കരുണാനിധിയായ സ്രഷ്ടാവ് നാലാം  
തലമുറവരെ അവരുടെ അകൃത്യം സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു.  
അതിനുശേഷവും നല്ലതിനായുള്ള യാതൊരു മാറ്റവും  
കാണപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ന്യായവിധികൾ അവരുടെ മേൽ  
വീഴേണ്ടതായിരുന്നു. തെറ്റിപ്പോകാത്ത കൃത്യതയോടെ അനന്തനായവൻ  
ഇന്നും സകല ജാതികളോടും കണക്ക് വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.  
അനുതാപത്തിനായുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളോടെ അവന്റെ കരുണ  
സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഈ കണക്ക് തുറന്ന നിലയിൽ തുടരും; എന്നാൽ  
ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട അളവിൽ സംഖ്യകൾ  
എത്തിച്ചേരുമ്പോൾ, അവന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്നു.  
കണക്ക് അടയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവിക ക്ഷമ അവസാനിക്കുന്നു."

എസെക്കീയേലിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ഒരു ലക്ഷത്തിനാല്പത്തിനാലായിരം  
പേർക്കുള്ള മുദ്രവെപ്പിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ  
ക്രോധശുശ്രൂഷ ലാവോദിക്കാദെന്തിസത്തിന്റെ നേരെ ആരംഭിക്കുന്നത്  
അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറഞ്ഞപ്പോഴാണെന്നും, ആ  
പാനപാത്രം നാലാം തലമുറയിൽ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ  
എത്തുന്നതാണെന്നും സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ  
സകല വിവരങ്ങളും, എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ ആരംഭിച്ച ദർശനത്തിന്റെ  
പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; ആ ദർശനം  
ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാലു മേൽക്കൂരകളെ  
ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, ഇപ്പേ ടൾ നിന്റെ കണ്ണുകൾ വടക്കേ ടട്ടുള്ള ദിശയിലേക്കു ഉയർത്തുക. അപ്പേ ടൾ ഞാനെന്നിരിക്കെ കണ്ണുകൾ വടക്കേ ടട്ടുള്ള ദിശയിലേക്കു ഉയർത്തീ; അപ്പേ ടൾ ഇതാ, യാഗപീഠത്തു നിന്റെ കവാടത്തു നിന്റെ പ്രവേശനത്തു നിൽ വടക്കേ ടട്ടുള്ള അസൂയയെ ഉണർത്തുന്ന ആ പ്രതിമ ഉണ്ടായിരുന്നൂ. അവൻ പിന്നെയും എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, അവർ ചെയ്യുന്നതു നീ കാണുന്നൂവോ? ഞാൻ എന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തു നിൽനിന്നു ദൂരെയായി പോകേണ്ടതിന്നു യിസ്രായേൽഗൃഹം ഇവിടെ പ്രവർത്തനിക്കുന്ന മഹാമഹാ മേള കാര്യങ്ങളെ ശ്രീതന്നേ. എങ്കിലും നീ ഇനിയും വീണ്ടും തിരിയുക; അതിലും വലുതായ മേള കാര്യങ്ങളെ ശ്രീ നീ കാണും. പിന്നെ അവൻ എന്നെ പ്രകാരത്തു നിന്റെ വാതിലിങ്കൽ കൊണ്ടു പോയി; ഞാൻ നോക്കിയപ്പേ ടൾ, ഇതാ, മതിലിൽ ഒരു തൂളവ്. അപ്പേ ടൾ അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, ഇപ്പേ ടൾ മതിലിൽ കുഴിച്ചു തുറക്കുക. ഞാൻ മതിലിൽ കുഴിച്ചു തുറന്നപ്പേ ടൾ, ഇതാ, ഒരു വാതിൽ. അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: അകത്തു ചെല്ലുക, അവർ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നതായ ദുഷ്ട മേള കാര്യങ്ങളെ ശ്രീ നോക്കുക. അങ്ങനെ അകത്തു ചെന്നുകണ്ടു; അപ്പേ ടൾ, ഇതാ, സർവ്വ വിധ ഇഴജന്തുക്കളുടെയും മേള കാര്യങ്ങളുടെയും യിസ്രായേൽഗൃഹത്തു നിന്നു സകല വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും രൂപങ്ങളെ ചുറ്റുമുള്ള മതിലിൽ വരച്ചിരുന്നതായി കണ്ടു. അവയുടെ മുമ്പു നിൽ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തു നിലമുപ്പന്മുഖം ധരിൽ എഴുപതു പുരുഷന്മാർ നിന്നിരുന്നൂ; അവരുടെ നടുവിൽ ശാഫാന്റെ മകനായ യഅസന്യ ടവും നിന്നിരുന്നൂ; ഓരോരുത്തന്റെയും കയ്യിൽ ധൂപകലശം ഉണ്ടായിരുന്നൂ; ധൂപത്തു നിന്നു കനത്ത മേഘം മേലോട്ടു ഉയർന്നു. അപ്പേ ടൾ അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, യിസ്രായേൽഗൃഹത്തു നിലമുപ്പന്മുഖം ധരി ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ പ്രതിമകളുടെ അറകളിൽ ഇരുട്ടിൽ ചെയ്യുന്നതു നീ കണ്ടുവോ? അവർ പറയുന്നൂ: യഹോവയെ ഞങ്ങളെ കാണുന്നില്ല; യഹോവ ഭൂമിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു നിരിക്കുന്നൂ. അവൻ എന്നെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: വീണ്ടും തിരിയുക; അവർ ചെയ്യുന്ന അതിലും വലുതായ മേള കാര്യങ്ങളെ ശ്രീ നീ കാണും. പിന്നെ അവൻ എന്നെ വടക്കേ ടട്ടുള്ള യഹോവയുടെ ആലയത്തു നിന്റെ കവാടവാതിലിങ്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അപ്പേ ടൾ, ഇതാ, അവിടെ സ്ത്രീകൾ തമ്മു സിനുവേണ്ടി നിർമ്മിക്കുന്നൂ കൊണ്ടിരുന്നൂ.

അപ്പേ ടൾ അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, നീ ഇതുകണ്ടുവോ? ഇനിയും തിരിഞ്ഞു നോക്കുക; ഇതിലും വലിയ മേള കാര്യങ്ങളെ ശ്രീ നീ കാണും. പിന്നെ അവൻ എന്നെ യഹോവയുടെ ആലയത്തു നിന്നു അകത്തു പ്രകാരത്തു നിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി; അപ്പേ ടൾ, ഇതാ, യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തു നിന്റെ വാതിൽക്കൽ, മണ്ഡപത്തു നിന്നും യാഗപീഠത്തു നിന്നും ഇടയിൽ, ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ചു പുരുഷന്മാർ നിൽക്കുന്നൂ; അവർ യഹോവയുടെ മന്ദിരത്തേ ടടു പിൻഭാഗം തിരിഞ്ഞു ധൂപിക്കേ ടട്ടു മുഖം തിരിഞ്ഞു ധൂപിക്കുന്നൂ; അവർ കിഴക്കേ ടട്ടു സൂര്യനെ നമസ്കരിക്കുന്നൂ ചെയ്തു. അപ്പേ ടൾ അവൻ എന്നേ ടടു അരുളിച്ചെ യ്ക്കതു: മനുഷ്യ പുത്രാ, നീ ഇതുകണ്ടുവോ? ഇവിടെ

അവർ ചെയ്യുന്ന മ്ളേച്ഛമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്നു ലഘുവായ കാര്യമോ? അവർ ദേശത്തെ അതിക്രമിക്കൊണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്നതു; പിന്നെയും എന്നെ കോപിപ്പിക്കുന്നതിനായി മടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു; ഇതാ, അവർ കൊമ്പ് തങ്ങളുടെ മൂക്കിന്നിരിക്കുന്നതു. അവർ ചെയ്യുന്നതു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രോധത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു, എന്റെ കണ്ണുകൾ മിഴിയില്ല, ഞാൻ കരുണ കാണിക്കുകയും ഇല്ല; അവർ എന്റെ ചെവികളിൽ വലിയ ശബ്ദത്തോടെ നിലവിളിച്ചാലും ഞാൻ അവരെ കേൾക്കുകയില്ല. യെരെമിയ്ക്കേൽ 8:5-18.

യാഗപീഠത്തിന്റെ കവാടപ്രവേശനത്തിൽ അസൂയയുടെ പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആദ്യ മ്ളേച്ഛകാര്യത്തെ എസെക്കീയേലിന് കാണിച്ചശേഷം, അസൂയയുടെ പ്രതിമയെക്കാൾ വലുതായ മ്ളേച്ഛകാര്യങ്ങൾ ഇനിയും അവൻ കാണിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവനോട് അറിയിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാം മ്ളേച്ഛകാര്യം രഹസ്യഗൃഹങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവിടെ പുരാതനന്മാർ എന്നു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നേതൃത്വം, ധൂപംകൊണ്ടു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, യഹോവ ദൂമിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ തങ്ങളെ കാണുന്നില്ല എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവയെക്കാൾ വലുതായ മ്ളേച്ഛകാര്യങ്ങൾ അവൻ കാണും എന്നു എസെക്കീയേലിന് അറിയിക്കപ്പെട്ടു.

മൂന്നാമത്തെ മ്ളേച്ഛത "തമ്മുസിനായി കരയുന്ന സ്ത്രീകൾ" എന്നതാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ വലുതായൊരു മ്ളേച്ഛത ഇനിയും ഉണ്ടായിരുന്നു; കാരണം നാലാമത്തെ മ്ളേച്ഛത ദേവാലയത്തോടു പിന്നാമ്പുറം തിരിച്ച് സൂര്യനെ ആരാധിക്കുന്ന ഇരുപത്തഞ്ചു പുരുഷന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ മ്ളേച്ഛകൃത്യത്തിൽ, "പ്രാചീനപുരുഷന്മാർ" "ദേശത്തെ അതിക്രമത്തോടെ നിറച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വീണ്ടും എന്നെ ക്രോധിപ്പിപ്പാൻ മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഇതാ, അവർ കൊമ്പ് തങ്ങളുടെ മൂക്കിന്നരികെ വെക്കുന്നു" എന്ന പ്രഖ്യാപനം നടത്തപ്പെടുന്നു. "ക്രോധപ്രേരണയുടെ ദിവസം" എന്നു പറയുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കുന്ന ദിവസമാണ്; വാഴ്ത്തദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യോശുവയുടെയും കാലേബിന്റെയും സന്ദേശം പുരാതന ഇസ്രായേൽ നിരസിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായതുപോലെ തന്നെ. മുദ്രവെക്കുന്ന സന്ദേശത്തെ നിരസിക്കുന്നതു, യെരൂശലേമിന്റെ അകൃത്യപാത്രം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. യോശുവയും കാലേബും ചെറിയ സംഘത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; സഭയിലും ദേശത്തും ഉള്ള മ്ളേച്ഛകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിളിച്ചും വിലപിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വസ്തരായ അല്പസംഖ്യരായവരാണ് അവർ.

അപ്പോൾ മോശെയും അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭയുടെ സകലസമൂഹത്തിനുമുമ്പാകെ മുഖംകുത്തു വീണു. ദേശം ഒറ്റുനോക്കു ഞൻ പോയിരുന്ന വരിൽ നിന്റെ മകൻ യോശുവയും

യെഹൂനെ യുടെ മകൻ കാലേബും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കീറി,  
 യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകലസമൂഹത്തോടും അരുളിച്ചെയ്തതു:  
 “ഞങ്ങളുൾക്കടന്നുപോയി ഒറ്റുനോക്കിയദേശം അത്യുന്നതമായ നല്ല  
 ദേശമാകുന്നു. യഹോവ നമ്മുടെ പ്രസാദിക്കുന്നതുവെങ്കിൽ അവൻ നമ്മെ  
 ആദേശത്തലേക്കുകൊണ്ടുചെന്നു അതു നമുക്കു തരും; അതു  
 പാൽത്തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമാകുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങൾ യഹോവയെക്കുറിച്ച്  
 വിരോധമായി കലഹിക്കരുതു; ആദേശത്തലിലെ ജനത്തെ  
 ഭയപ്പെടുകയും അരുതു; അവർ നമുക്കു അപ്പമായിരിക്കും; അവരുടെ  
 രക്ഷ വാലം അവരിൽനിന്നു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ  
 നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു്; അവരെ ഭയപ്പെടരുതു.” എന്നാൽ സകലസഭയും  
 അവരെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലുവാൻ കലപിച്ചു. അപ്പോൾ യഹോവയുടെ  
 മഹത്വം സമാഗമനക്കുടാരത്തലിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും  
 കാണുമാറുപ്രത്യക്ഷമായി. യഹോവ മോശെയോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:  
 “ഈ ജനം എത്രകാലം എന്നെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും? ഞാൻ  
 അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച സകല അടയാളങ്ങളെയും കണ്ടു്  
 അവർ എത്രകാലം എന്നിൽ വിശ്വസിക്കയില്ല? ഞാൻ അവരെ  
 മഹാമാരിയാൽ ബാധിച്ചു നശിപ്പിക്കും; അവരെ അവകാശത്തലിൽനിന്നു  
 നീക്കും; നിന്നെക്കൊണ്ടു അവരെക്കുറവിലിറയ്ക്കും  
 ശക്തിയേറിയതുമായ ഒരു ജാതിയെ ഉണ്ടാക്കും.” സംഖ്യ ൨൧:൩൦-൩൫  
 14:5-12.

സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലെയും യെഹെസ്കേലിലെയും കലാപകാരികൾ  
 വരുത്തിയ “കോപിപ്പിക്കൽ” പ്രകടമാക്കിയിരുന്ന “അടയാളങ്ങളെ”  
 അംഗീകരിക്കാൻ കലാപകാരികൾ നിരസിച്ചതിന്മേലാണ്  
 അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മോശയുടെ കാലത്ത് തള്ളിക്കളയപ്പെട്ട  
 “അടയാളങ്ങൾ”, മിശ്ശറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ദൈവശക്തിയുടെ  
 പ്രകടനത്തെ മുൻ‌രൂപീകരിച്ചിരുന്ന “അടയാളങ്ങൾ” ആയിരുന്നു. പ്രാചീന  
 യിസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനചരിത്രത്തിൽ അവന്റെ ശക്തിയുടെ  
 പ്രകടനത്തിന്റെ “അടയാളങ്ങളെ” തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ  
 കോപിപ്പിച്ചു. ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടുന്ന  
 സമയത്ത്, ആധുനിക യിസ്രായേലും അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ  
 ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന മിഡ്നെറ്റ് ക്രൈയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ  
 ആവർത്തനത്തെ “തിരിച്ചറിയാൻ” അവർക്കു അവസരം  
 നൽകേണ്ടിയിരുന്ന “അടയാളം” ആയിരുന്ന അതേ  
 അടിസ്ഥാനചരിത്രത്തെ തന്നെ തള്ളിക്കളയുകയും (അതിനെതിരെ  
 പിൻവാങ്ങുകയും) ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രകടനം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതു  
 കലഹക്കാർക്ക് കാണാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു; കാരണം,  
 ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രകടനം ഇങ്ങനെ  
 ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുതന്നെയായിരുന്നു അന്ത്യമഴ മാത്രമല്ല, അവർ  
 സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ  
 അവരെ രക്ഷിച്ചേനെയിരുന്ന സത്യവും.

യെഹെസ്കേൽ എട്ടിലെ നാല് ജേച്ഛ പ്രവൃത്തനികളെ ലവോദികൃയിലെ അഡ്വൈൻറിസത്തറിൻറെ നാല് തലമുറകളുടെ പ്രതീകങ്ങളായി തിരിച്ചറിയുന്നതിന്, അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ യെഹൂദാഗോത്രത്താലെയെ സിംഹം മുദ്രവിടുതൽ ചെയ്യുന്ന സന്ദേശത്തെ നിർദ്ദേശമാണ്. ഒന്നാം തലമുറ 1863-ലെ കലാപത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു; ഇരുപത്തഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, 1888-ൽ, രഹസ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രതീകത്തോടുകൂടി രണ്ടാം തലമുറയുടെ തുടക്കത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കലാപം വന്നു. മൂപ്പത്തെ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, 1919-ൽ, W. W. Prescott എഴുതിയ The Doctrine of Christ എന്ന പുസ്തകത്തെ നിർദ്ദേശിച്ച പ്രസിദ്ധീകരണം, മൂന്നാം തലമുറയുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; ഈ തലമുറയെ യെഹെസ്കേൽ താമസിനായി കരയുന്ന സ്ത്രീകളായി പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നതു. അതിന് മൂപ്പത്തെ 25 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം, 1957-ൽ, Questions on Doctrine എന്ന പുസ്തകത്തെ നിർദ്ദേശിച്ച പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടുകൂടി, കിഴക്കുനിന്നുള്ള മൂദ്രയിടുന്ന സന്ദേശത്തെ നൈതിക കലാപികൾ തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും സൂര്യനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന നാലാം തലമുറ വന്നു.

1888-ൽ നടന്ന മിനിയാപൊളിസ് ജനറൽ കോൺഫറൻസിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ലാവോദിക്കുൻ അഡ്വൈൻറിസത്തിന്റെ കലാപത്തിന്റെ രണ്ടാം തലമുറയെ നാം പരിഗണിക്കാൻ ആരംഭിക്കും. എസെക്കീയേലിന്റെ നാലു ജേച്ഛതകളും യെരൂശലേമിൽ തന്നെയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം ഓർക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്; അവ കലാപത്തിന്റെ ഒരു ക്രമാനുഗതമായ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അവ എല്ലായ്പ്പോഴും അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ലാവോദിക്കുൻ അഡ്വൈൻറിസത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നഗരത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കലാപത്തെയാണു അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്.

“യെരൂശലേമിന്റെ നാശത്തെ നിന്റെ അടയാളങ്ങളിൽ ഒന്നായി ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരുന്നതു: ‘അനേകം കള്ള പ്രവാചകന്മാർ എഴുന്നേൽക്കും; അവർ അനേകരെ വഞ്ചിക്കും.’ കള്ള പ്രവാചകന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്ന ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും, വലിയ ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യും. അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ അവകാശപ്പെട്ട മന്ത്രവാദികളും സൂനൃക്കന്മാരും ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ മലനിരകളിലെ ഏകാന്ത പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പ്രവചനം അന്ത്യദിനങ്ങൾക്ക് മുമ്പും പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഈ അടയാളം രണ്ടാം വരവിന്റെ ഒരു അടയാളമായും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നിപ്പോഴും കള്ള പ്രവാചകന്മാരും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയെ വശീകരിച്ചവർ അടയാളങ്ങളും അന്ത്യദിനങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ‘ഇതാ, അവൻ മരുഭൂമിയിൽ ഉണ്ടെന്ന് വിളിനാം കേൾക്കുന്നില്ലേ യോ? ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തുമെന്ന പ്രതയാശയോടെ ആയിരങ്ങൾ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയിട്ടില്ലേ യോ? മരണപ്പെട്ട ആത്മാക്കളുമായി സംയോഗം പുലർത്തുന്നവരും മനുഷ്യർ അവകാശപ്പെടുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് സംഗമങ്ങളിൽ നിന്ന് ‘ഇതാ, അവൻ അകത്തെ

അറകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആഹ്ലാസം ഇപ്പോൾ ഷർക്കകൾക്കുവന്നില്ലേയോ? ആത്മവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന അവകാശവാദം ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്തു പറയുന്നതു? 'അതിനെ വിശ്വസിക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ മിന്നൽകിഴക്കിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപിടിച്ചതാവരെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും.' The Desire of Ages, 631.

രഹസ്യമുറികൾ ആത്മീയതത്ത്വവാദത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; എസെക്കീയേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകവും ദേവാലയത്തിനകത്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്; അവിടെ ഭൗമിക രൂപങ്ങൾ രഹസ്യമായി ചുവരുകളിൽ തൂക്കിയിരുന്നതായിരുന്നു.

അങ്ങനെ ഞാൻ അകത്തു കടന്ന് നോക്കി; അപ്പോൾ ഇതാ, സകലവിധ ഇഴയുന്ന ജീവികളുടെയും ശ്ലോകങ്ങളുടെയും, യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ സകല വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും രൂപങ്ങൾ ചുറ്റുമുള്ള ഭിത്തിയൊട്ടാകെ വരച്ചിരുന്നതായി കണ്ടു. അവയുടെ മുമ്പിൽ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപത് പുരുഷന്മാർ നിന്നിരുന്നു; അവരുടെ നടുവിൽ ശാഫാന്റെ മകനായ യഅസന്യാവും നിന്നിരുന്നു; ഓരോരുത്തന്റെയും കയ്യിൽ അവന്റെ ധൂപകലശമുണ്ടായിരുന്നു; ധൂപത്തിന്റെ ഘനമായ മേഘം മുകളിലേക്ക് ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു: മനുഷ്യപുത്രാ, യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ ഇരുളിൽ, ഓരോരുത്തനും തന്റെ ചിത്രഗൃഹങ്ങളിലിരുന്നു ചെയ്യുന്നതു നീ കണ്ടുവോ? അവർ പറയുന്നതിങ്ങനെ: യഹോവ ഞങ്ങളെ കാണുന്നില്ല; യഹോവ ഭൂമിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. യെരെമ്കേൽ 8:10-12.

യെരെമ്കേൽ വിശുദ്ധാലയത്തിന്റെ "ഭിത്തികളിൽ വരച്ചിരിക്കുന്ന യിസ്രായേൽഗൃഹത്തിന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളെ" കാണുന്നു; എന്നാൽ ഈ കലാപം ആ പുരാതനന്മാരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും "ചിത്രമുറികളിലും" സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവനോടു വ്യക്തമായി അറിയിക്കപ്പെടുന്നു. ശാബ്ബികമായ ദേവാലയത്തിനുള്ളിലെ കലാപം മനുഷ്യദേവാലയത്തിനുള്ളിലെ കലാപത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

"ലോകത്തിലെ വാങ്ങുന്നവരെയും വിൽക്കുന്നവരെയും ദേവാലയത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിച്ചതിലൂടെ, ഹൃദയത്തെ പാപത്തിന്റെ മലിനതയിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള തന്റെ ദൗത്യം യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചു,—അതായത് ആത്മാവിനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന ഭൗതികാഭിലാഷങ്ങളിൽനിന്നും, സ്വാർത്ഥകാമങ്ങളിൽനിന്നും, ദുഷ്ശീലങ്ങളിൽനിന്നും. മലാഖി 3:1-3 ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു." യുഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം, 161.

രണ്ടാമത്തെ ശ്ലോകം സഭയ്ക്കകത്തു, സഭയുടെ രക്ഷ കരായിരിക്കേണ്ടിരുന്ന മൂപ്പന്മാരുടെ മനസ്സുകളിലും പ്രകടമാക്കിയ ദുഷ്ടതയുടെ ഒരു പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. അവിടെ പ്രകടമായ ദുഷ്ടത ആത്മീയവാദത്തിന്റെ ദുഷ്ടതയാണ്. നോഹയുടെ

കാലത്തു്, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ സകല ചിന്തകളും ദുഷ്ടമായിരുന്നപ്പോൾ, പ്രളയത്താൽ നശിച്ചുപോയവർ തങ്ങളുടെ അകൃത്യത്താൽ നിന്നെ പാനപാത്രം നിറച്ചിരുന്നതു്.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ചിന്തകളുടെ സകല കല്പനകളും എപ്പോഴും ദോഷം മാത്രമാണ് എന്നും ദൈവം കണ്ടു. ഉല്പത്തി 6:5.

രണ്ടാം തലമുറ, ആത്മീയത യെരൂശലേമിലെ നേതാക്കളിലേക്കും ലൗദികൃന് അഡ്വൈൻസിസത്തിന്റെ കോർപ്പറേറ്റ് ഘടനയിലേക്കും എപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചുവെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു. "ഇസ്രായേൽഗൃഹത്തിലെ പുരാതനന്മാർ" തങ്ങളുടെ "ചിത്രരൂപങ്ങളുടെ" "അന്തരമുറികളിൽ," "ഇരുട്ടിൽ" ചെയ്തത്, അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ "ചിന്തകളുടെ സകല കല്പനകളും" "എപ്പോഴും ദോഷം മാത്രമായിരുന്നു" എന്ന സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ നാശം ലോകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നും, നോഹയുടെ കാലത്തെ പ്രളയത്തിന്റെ സാക്ഷ്യവും ലോകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നും സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ സത്യത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാൻ നിരസിക്കുന്നവർ, യെഹെസ്കേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മ്ളേച്ഛത പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ആത്മീയതയാൽ കീഴടക്കപ്പെടുന്നു.

യെഹെസ്കേലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ മ്ളേച്ഛത 1888-ൽ ഉണ്ടായ കലഹത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് രണ്ടാം തലമുറയുടെ ചിഹ്നമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇതിലും അധികമായി, 1888-വും അതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതെല്ലാം, അല്ലെങ്കിൽ അതിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. സഹോദരി വൈറ്റ് വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്, 1888-ൽ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ശക്തനായ ദൂതൻ ഇറങ്ങി വന്നുവെന്നതാണ്; അതിനാൽ, ആ ചരിത്രം ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സ്വർഗ്ഗനാൽ ഇടിച്ചുവീഴേണ്ട സമയത്തെയും, വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം, ഒന്നുമുതൽ മൂന്നുവരെ ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ട സമയത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

"മുൻകൂട്ടി രൂപപ്പെട്ടിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ വിട്ടുപോകുകയും, ഈ സത്യം സ്വീകരിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്ന അനാസക്തരായിരുന്നതു് മിന്നിയാപൊലിസിൻ സഹോദരന്മാരായ വാഗ്ദാനവും ജോൺസും മുഖാന്തരം ലഭിച്ച കർത്താവിന്റെ സന്ദേശത്തെ നീനെതിരെ പ്രകടമായ എതിർപ്പിന്റെ വലിയൊരു പങ്കിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ആ എതിർപ്പിനെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട, ദൈവം നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ ആകാംക്ഷിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മവിന്റെ പ്രത്യേക ശക്തിയെ വലിയ അളവിൽ അവരിൽനിന്നു അകറ്റിനിർത്തുന്നതിൽ സാത്താൻ





പ്രതിഫലിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും അയ്യോ ൨." The 1888 Materials, 1053.

1888-ലെ സന്ദേശം, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിലെ മഹത്തായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഇടിച്ചുവീണപ്പോൾ ലഘൂകൃത സഭയ്ക്കു നേരായ സാക്ഷ്യം നൽകപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; ആ നേരായ സാക്ഷ്യം മൂന്നാം അയ്യോയുടെ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശമാണ്, അത് പിന്മാറിപ്പോയ ഒരു ജനത്തിന്മേൽ ഊതപ്പെടുമ്പോൾ, അവരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു സൈന്യമായി ജീവിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തി അതിന് ഉണ്ട്.

"ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരെ ഉണർത്തുന്നതിനായി നമ്മുടെ സഭകൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നേരായ ഒരു സാക്ഷ്യം നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ്."

"കർത്താവിന്റെ വചനം വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, സ്ഥിരമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കപ്പെടും. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മഹത്തായ ആവശ്യം എന്തെന്നു നമുക്ക് കാണാം. ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളിൽ അവൻ ജീവൻ ഊതിയിടുന്നതുവരെ കർത്താവിന് നമ്മെ ഉപയോഗിക്കാനാകുകയില്ല. ഞാൻ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടു: 'ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ആഴമുള്ള ചലനം ഹൃദയത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ജീവദായക സ്വാധീനം ഇല്ലാതെ, സത്യം മരിച്ച അക്ഷരമായി മാറുന്നു.'" Review and Herald, November 18, 1902.

1888 അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ രണ്ടാം തലമുറയുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അതേസമയം അവസാന നാളുകളോട് പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവചനരേഖയും അത് നൽകുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ഭൂമിമുഗത്തിന്മേലുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ ആക്രമണം പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനങ്ങളെ ദൈവം പഴയ പാതകളിലേക്കു തിരികെ നടത്തി. ദൈവജനങ്ങൾ വിലും മില്ലിന്റെ രത്നങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങുകയും, ഒന്നായും രണ്ടായുമായ കഷ്ടതകളുടെ നിവൃത്തിയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അടിസ്ഥാനസത്യങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിരുന്നു; അവ തന്നെയാണ് അന്നേ സമയത്ത് മൂന്നാം കഷ്ടതയുടെ വരവ് സ്ഥാപിച്ചത്. ആ ജനങ്ങൾ ആ പഴയ പാതകളിലേക്കു മടങ്ങിയശേഷം, ഹബക്കുക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകളുടെ വിശുദ്ധി കാണുന്നതിലേക്കു അവർ നയിക്കപ്പെട്ടു.

ഹബക്കുക്കിന്റെ രണ്ട് പലകകൾക്കെ തിരായ 1863-ലെ കലാപം—അവ മില്ലിന്റെ രത്നങ്ങളുമാണ്, കൂടാതെ അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളുമാണ്—2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് വീണ്ടും ആവർത്തനപ്പെട്ട ഒരു കലാപത്തെ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു; കലാപം വീണ്ടും ഒരിക്കൽ ലവോദിക്കേയൻ അഡ്വന്റിസത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിന് മില്ലിന്റെ രത്നങ്ങളെ നിലനിർത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയെ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നതു.

യെഹെസ്കേൽ എട്ടിന് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അഡ്വനറ്റ് സിസ്തറിന്റെ എല്ലാ ഓണാൽ തലമുറകളും, 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ലവോദിക്കേയൻ അഡ്വനറ്റ് സിസ്തറിന്റെ കലാപത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും.

ലവോദിക്കേയൻ അഡ്വനറ്റ് സിസ്തറിന്റെ രണ്ടാം തലമുറയെ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടർന്നും തിരിച്ചറിയും.

“നിത്യമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശേഷിയുള്ള സ്നേഹാഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഈ സ്നേഹാഭിപ്രായങ്ങൾ ഭൂമിസംബന്ധിയായ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നുമുള്ള അകലത്തിൽ, നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവയായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടലിൽനിന്ന് നിത്യതയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആത്മവും ഒമേഗയും, ആദിയും അന്തവും, ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും വിധിയെ തന്റെ പരിപാലനത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനത്തിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ ശക്തന്മാരെന്നു കരുതിക്കൊണ്ട്, മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന നിലയിലേക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു.”

“മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് ഭൗതികമായായിരിക്കുന്നു. ദൈവികതയുടെ മുദ്ര വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട സ്ഥാനത്ത്, അത് മാനുഷികതയുടെ മുദ്രയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അതിന്റെ അന്തർഗൃഹങ്ങളിൽ ഭൂമിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട രൂപചിത്രങ്ങളാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. നോഹയുടെ കാലത്തു പ്രബലമായിരുന്ന, ആ യുഗത്തിലെ നിവാസികളെ രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയ്ക്കതീതരാക്കി മാറ്റിയ അധഃപതിത ആചാരങ്ങൾ ഇന്ന് കാണപ്പെടുന്നു.” Signs of the Times, December 18, 1901.